

Homily 83 on Matthew - let this cup pass from me

Nicene and Post-Nicene Fathers, First Series, Vol. 10.

Matt. XXVI. 36-38.

*"Then comes Jesus with them unto a place called Gethsemane, and says unto the **disciples**, Sit ye here, while I go and **pray** yonder. And He took with Him Peter and the two sons of Zebedee, and began to be sorrowful and very heavy: and He says unto them, My **soul** is exceeding sorrowful, even unto death; tarry ye here, and watch with me."*

Because they clung to Him inseparably, therefore He says, "Tarry ye here, while I go away and **pray**." For it was usual with Him to **pray** apart from them. And this He did teaching us in our **prayers**, to prepare silence for ourselves and great retirement.

And He takes with Him the three, and says unto them, "**my soul** is exceeding sorrowful, even unto death." Wherefore does He not take all with Him? That they might not be cast down; but these He takes that had been spectators of His **glory**. However, even these He dismisses: "And He went on a little farther, and **prays**, saying, Father, if it be possible, let this cup pass from me; nevertheless not as I will, but as You will. And He comes unto them, and finds them sleeping, and says unto Peter, What, could ye not watch with me one hour? Watch and **pray**, that you enter not into **temptation**; the spirit indeed is willing, but the flesh is weak."

Not without reason does He inveigh against Peter most, although the others also had slept; but to make him feel by this also, for the **cause** which I mentioned before. Then because the others also said the same thing (for when Peter had said (these are the words), "*Though I must die with You, I will not deny You; likewise also,*" it is added, "*said all the **disciples***"); **Matthew 26:36** He addresses Himself to all, convicting their weakness. For they who are desiring to die with Him, were not then able so much as to sorrow with Him wakefully, but sleep overcame them.

And He **prays** with earnestness, in order that the thing might not seem to be acting. And sweats flow over him for the same **cause** again, even that the **heretics** might not say this, that He acts the agony. Therefore there is a sweat like drops of blood, and an **angel** appeared strengthening Him, and a thousand sure signs of **fear**, lest any one should affirm the words to be feigned. For this **cause** also was this **prayer**. By saying then, "*If it be possible, let it pass from me,*" He showed His humanity; but by saying, "*Nevertheless not as I will, but as You will,*" He showed His **virtue** and self-command, teaching us even when nature pulls us back, to follow God. For since it was not enough for the foolish to show His face only, He uses words also. Again, words sufficed not alone, but **deeds** likewise were needed; these also He joins with the words, that even they who are in a high degree contentious may **believe**, that He both became man and died. For if, even when these things are so, this be still disbelieved by some, much more, if these had not been. See by how many things He shows the reality of the **incarnation**: by what He speaks, by what He suffers. After that He comes and says to Peter, as it is said, "*What, couldst thou not watch one hour with me?*" **Mark 14:37** All were sleeping, and He rebukes Peter, hinting at him, in what He spoke. And the words, "*with me,*" are not employed without reason; it is as though He had said, You could not watch with me one hour, and will you lay down your life for me? And what follows also, intimates this

self-same thing. For "Watch," says He, "and *pray* not to enter into *temptation*." See how He is again instructing them not to be self-confident, but contrite in *mind*, and to be *humble*, and to refer all to *God*.

And at one time He addresses Himself to Peter, at another to all in common. And to him He says, "*Simon, Simon, Satan has desired to have you, that he may sift you as wheat; but I have prayed for you;*" and to all in common, "*Pray that you enter not into temptation;*" every way plucking up their self-will, and making them earnest-minded. Then, that He might not seem to make His language altogether condemnatory, He says, "*The spirit indeed is ready, but the flesh is weak.*" For even although thou dost desire to despise death, yet you will not be able, until God stretch forth His hand, for the carnal mind draws down.

And again He *prayed* in the same way, saying, "*Father, if this cannot pass from me except I drink it, Your will be done,*" showing here, that He fully harmonizes with *God's will*, and that we must always follow this, and seek after it.

"*And He came and found them asleep.*" For besides that it was late at night, their eyes also were weighed down by their despondency. And the third time He went and spoke the same thing, establishing the fact, that He was become man. For the second and third time is in the *Scriptures* especially indicative of *truth*; like as Joseph also said to *Pharaoh*, "*Did the dream appear to you the second time? For truth was this done, and that you might be assured that this shall surely be.*" [Genesis 41:32](#) Therefore He too once, and twice, and three times spoke the same thing, for the sake of proving the *incarnation*.

And wherefore came He the second time? In order to reprove them, for that they were so drowned in despondency, as not to have any sense even of His presence. He did not however reprove them, but stood

apart from them a little, showing their unspeakable weakness, that not even when they had been rebuked, were they able to endure. But He does not awake and rebuke them again, lest He should smite them that were already smitten, but He went away and **prayed**, and when He has come back again, He says, "*Sleep on now, and take your rest.*" And yet then there was need to be wakeful, but to show that they will not bear so much as the sight of the dangers, but will be put to flight and desert Him from their terror, and that He has no need of their succor, and that He must by all means be delivered up, "*Sleep on now,*" He says, "*and take your rest; behold the hour is at hand, and the **Son of Man** is betrayed into the hands of sinners.*"

Matthew 26:45

He shows again that what is done belongs to a divine dispensation.

2. But He does not this only, but also, by saying, "*into the hands of sinners,*" He cheers up their minds, showing it was the effect of their **wickedness**, not of His being liable to any charge.

"*Rise, let us be going; behold, he is at hand that does betray me.*" Matthew 26:46 For by all means He taught them, that the matter was not of necessity, nor of weakness, but of some secret dispensation. For, as we see, He foreknew that Judas would come, and so far from flying, He even went to meet him. At any rate, "*While He yet spoke, lo, Judas, one of the twelve, came, and with him a great multitude with swords and staves, from the chief **priests** and elders of the people.*" Matthew 26:47 Seemly surely are the instruments of the **priests**! "*with swords and staves*" do they come against Him! And Judas, it is said, with them, one of the twelve. Again he calls him "*of the twelve,*" and is not ashamed. Now he that betrayed Him gave them a sign, saying, "*Whomsoever I shall **kiss**, that same is He, hold Him fast.*" Oh! What depravity had the traitor's **soul**

received. For with what kind of eyes did he then look at his Master? With what mouth did he [kiss](#) Him? Oh! accursed purpose; what did he devise? What did he dare? What sort of sign of betrayal did he give? Whomsoever I shall [kiss](#), he says. He was emboldened by his Master's gentleness, which more than all was sufficient to shame him, and to deprive him of all excuse for that he was betraying one so meek.

But wherefore does He say this? Because often when seized by them He had gone out through the midst, without their [knowing](#) it. Nevertheless, then also this would have been done, if it had not been His own will that He should be taken. It was at least with a view to teach them this, that He then blinded their eyes, and Himself asked, "*Whom do you seek?*" [John 18:4](#) And they [knew](#) Him not, though being with lanterns and torches, and having Judas with them. Afterwards, as they had said, "*Jesus;*" He says, "*I am He*" whom you seek: and here again, "*Friend, wherefore are you come?*"

For after having shown His own strength, then at once He yielded Himself. But John says, that even to the very moment He continued to reprove him, saying, "*Judas, do you betray the [Son of Man](#) with a [kiss](#)?*" [Luke 22:48](#) Are you not ashamed even of the form of the betrayal? Says He. Nevertheless, forasmuch as not even this checked him, He submitted to be kissed, and gave Himself up willingly; and they laid their hands on Him, and seized Him that night on which they ate the passover, to such a degree did they boil with rage, and were mad. However, they would have had no strength, unless He had Himself suffered it. Yet this delivers not Judas from intolerable punishment, but even more exceedingly condemns him, for that though he had received such [proof](#) of His power, and lenity, and meekness, and gentleness, he became fiercer than any wild beast.

Knowing then these things, let us flee from covetousness. For that, that it was, which then drove him to madness; that exercises them who are taken thereby in the most extreme cruelty and inhumanity. For, when it makes them to despair of their own salvation, much more does it cause them to overlook that of the rest of mankind. And so tyrannical is the passing, as sometimes to prevail over the keenest lust. Wherefore indeed I am exceedingly ashamed, that to spare their money, may indeed have bridled their unchastity, but for the fear of Christ they were not willing to live chastely and with gravity.

Wherefore I say, let us flee from it; for I will not cease for ever saying this. For why, O man, do you gather gold? Why do you make your bondage more bitter? Why your watching more grievous? Why your anxiety more painful? Account for your own the metals buried in the mines, those in the kings' courts. For indeed if you had all that heap, you would keep it only, and wouldest not use it. For if now you have not used the things you possess, but abstainest from them as though they belonged to others, much more would this be the case with you, if you had more. For it is the way of the covetous, the more they heap up around them, the more to be sparing of it. "But I know," do you say, "that these things are mine." The possession then is in supposition only, not in enjoyment. But I should be an object of fear to men, do you say. Nay, but you would by this become a more easy prey both to rich and poor, to robbers, and false accusers, and servants, and in general to all that are minded to plot against you. For if you are desirous to be an object of fear, cut off the occasions by which they are able to lay hold of you and pain you, whoever have set their hearts thereon. Do you not hear the parable that says, that the poor and naked man, not even a hundred men gathered together are ever able to strip? For he has his poverty as his greatest protection, which not even the king shall ever be able to subdue and take.

3. The **covetous** man indeed all join in vexing. And why do I say men, when moths and worms **war** against such a man? And why do I speak of moths? Length of time is enough alone, even when no one troubles him, to do the greatest injury to such a **man**.

What then is the pleasure of **wealth**? For I see its discomforts, but do thou tell me the pleasure of it. And what are its discomforts? Do you say: anxieties, plots, enmities, **hatred**, **fear**; to be ever thirsting and in pain.

For if any one were to embrace a damsel he loves, but were not able to satisfy his desire, he undergoes the utmost torment. Even so also does the rich man. For he has plenty, and is with her, but cannot satisfy all his desire; but the same result takes place as some wise man mentions; "*The **lust** of eunuch to deflower a **virgin**;*" and, "*Like an eunuch embracing a **virgin** and groaning;*" so are all the rich.

Why should one speak of the other things? How such a one is displeasing to all, to his servants, his laborers, his neighbors, to them that handle public affairs, to them that are injured, to them that are not injured, to his wife most of all, and to his children more than to any. For not as men does he bring them up, but more miserably than menials and purchased slaves.

And countless occasions for **anger**, and vexation, and insult, and ridicule against himself, does he bring about, being set forth as a common laughing stock to all. So the discomforts are these, and perhaps more than these; before one could never go through them all in discourse, but experience will be able to set them before us.

But tell me the pleasure from hence. "*I appear to be rich,*" he says, "*and am reputed to be rich.*" And what kind of pleasure to be so reputed? It is a very great name for

envy. I say a name, for wealth is a name only void of reality.

"Yet he that is rich," says he, *"indulges and delights himself with this notion."* He delights himself in those things about which he ought to grieve. *"To grieve? Wherefore?"* asks he. Because this renders him useless for all purposes, and cowardly and unmanly both with regard to banishment and to death, for he holds this double, longing more for money than for light. Such a one not even Heaven delights, because it bears not gold; nor the sun, forasmuch as it puts not forth golden beams.

But there are some, says he, who do enjoy what they possess, living in luxury, in gluttony, in drunkenness, spending sumptuously. You are telling me of persons worse than the first. For the last above all are the men, who have no enjoyment. For the first at least abstains from other evils, being bound to one love; but the others are worse than these, besides what we have said, bringing in upon themselves a crowd of cruel masters, and doing service every day to the belly, to lust, to drunkenness, to other kinds of intemperance, as to so many cruel tyrants, keeping harlots, preparing expensive feasts, purchasing parasites, flatterers, turning aside after unnatural lusts, involving their body and their soul in a thousand diseases springing therefrom.

For neither is it on what they want they spend their goods, but on ruining the body, and on ruining also the soul therewith; and they do the same, as if any one, when adorning his person, were to think he was spending his money on his own wants.

So that he alone enjoys pleasure and is master of his goods, who uses his wealth for a proper object; but these are slaves and captives, for they aggravate both the passions of the body and the diseases of the soul. What manner of enjoyment is this, where is siege and war, and a

storm worse than all the raging of the sea? For if **wealth** find men fools, it renders them more foolish; if wanton, more wanton.

And what is the use of understanding, you will say, to the poor man? As might be expected you are **ignorant**; for neither does the blind man **know** what is the advantage of light. Listen to Solomon, saying, "*As far as light excels darkness, so does wisdom excel folly.*" **Ecclesiastes 2:13**

But how shall we instruct him that is in darkness? For the **love of money** is darkness, permitting nothing that is to appear as it is, but otherwise. For much as one in darkness, though he should see a golden vessel, though a precious stone, though purple garments, supposes them to be nothing, for he sees not their beauty; so also he that is in **covetousness**, **knows** not as he ought the beauty of those things that are worthy of our care. Disperse then I pray you the mist that arises from this passion, and then will you see the **nature** of things.

But nowhere do these things so plainly appear as in poverty, nowhere are those things so disproved which seem to be, and are not, as in self-denial.

4. But oh! Foolish men; who do even curse the **poor**, and say that both houses and living are disgraced by poverty, confounding all things. For what is a disgrace to a house? I pray you. It has no couch of ivory, nor silver vessels, but all of earthenware and wood. Nay, this is the greatest **glory** and distinction to a house. For to be indifferent about worldly things, often occasions all a man's leisure to be spent in the care of his **soul**.

When therefore you see great care about outward things, then be ashamed at the great unseemliness. For the houses of them that are rich most of all want seemliness. For when you see tables covered with hangings, and couches inlaid with silver, much as in the theatre, much as

in the display of the stage, what can be equal to this unseemliness? For what kind of house is most like the stage, and the things on the stage? The rich man's or the poor man's? Is it not quite plain that it is the rich man's? This therefore is full of unseemliness. What kind of house is most like **Paul's**, or **Abraham's**? It is quite evident that it is the poor man's. This therefore is most adorned, and to be approved. And that you may learn that this is, above all, a house's adorning, enter into the house of Zacchæus, and learn, when Christ was on the point of entering therein, how Zacchæus adorned it. For he did not run to his neighbors begging curtains, and seats, and chairs made of ivory, neither did he bring forth from his closets Laconian hangings; but he adorned it with an adorning suitable to **Christ**. What was this? *"The half of my goods I will give,"* he says, *"to the poor; and whomsoever I have **robbed**, I will restore fourfold."* On this wise let us too adorn our houses, that Christ may enter in unto us also. These are the fair curtains, these are wrought in **Heaven**, they are woven there. Where these are, there is also the King of **Heaven**. But if you adorn it in another way, you are inviting the **devil** and his company.

He came also into the house of the **publican** Matthew. What then did this man also do? He first adorned himself by his readiness, and by his leaving all, and following Christ.

So also Cornelius adorned his house with **prayers** and **alms**; wherefore even unto this day it shines above the very palace. For the vile state of a house is not in vessels lying in disorder, nor in an untidy bed, nor in walls covered with smoke, but in the **wickedness** of them that dwell therein. And Christ shows it, for into such a house, if the inhabitant be **virtuous**, He is not ashamed to enter; but into that other, though it have a golden roof, He will never enter. So that while this one is more gorgeous than the palace, receiving the Lord of all, that with its golden roof

and columns is like filthy drains and sewers, for it contains the vessels of the **devil**.

But these things we have spoken not of those who are rich for a useful purpose, but of the grasping, and the **covetous**. For neither is there among these, diligence nor care about the things needful, but about pampering the belly, and **drunkenness**, and other like unseemliness; but with the others about self-restraint. Therefore nowhere did Christ enter into a gorgeous house, but into that of the **publican** and chief **publican**, and fisherman, leaving the kings' palaces, and them that are clothed with soft raiment.

If then thou also desirest to invite Him, deck your house with **alms**, with **prayers**, with supplications, with **vigils**. These are the decorations of Christ the King, but those of **mammon**, the enemy of **Christ**. Let no one be ashamed then of a **humble** house, if it has this furniture; let no rich man **pride** himself on having a costly house, but let him rather hide his face, and seek after this other, forsaking that, that both here he may receive Christ, and there enjoy the **eternal** tabernacles, by the **grace** and **love** towards man of **our Lord Jesus Christ**, to whom be **glory** and might world without end. **Amen**.

Preek 83 over Mattheüs

Mat. XXVI. 36-38 .

*"Dan komt Jezus met hen in een plaats genaamd Gethsemane , en zeide tot de **discipelen** : Zit hier neder, totdat ik ga en **bid** daar. En Hij nam met Hem Peter en de twee zonen van Zebedeüs , begon Hij droevig en zeer beangst te worden: en Hij zegt tot hen: Mijn **ziel** is zeer bedroefd, tot de dood toe; blijft gij hier en waakt met mij."*

Omdat ze klampte zich aan hem onlosmakelijk met elkaar, daarom zegt Hij: *"Blijft gij hier, terwijl ik weg te gaan en **te***

bidden . "Voor het gebruikelijk was om met Hem te *bidden* , afgezien van hen. En Hij heeft ons onderwijs in onze *gebeden* , tot zwijgen te bereiden voor onszelf en goed pensioen.

En hij meeneemt de drie, en zegt tot hen, "*mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe.*" Daarom heeft hij niet allen bij Hem te nemen? Dat ze niet zou kunnen worden neergeworpen; maar deze Hij neemt dat geweest toeschouwers van Zijn had *heerlijkheid* . Maar zelfs deze wijst hij af: "*En Hij ging een beetje verder, en bidt , zeggende: Vader, als het mogelijk is, laat deze beker aan mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt. En Hij komt tot hen, en vindt hen slapende, en zeide tot Peter , Kunt gij dan niet kijken een uur met Mij? Waakt en bidt , dat gij niet in verzoeking ; de geest wel gewillig, maar het vlees is zwak.*"

Niet zonder reden heeft Hij uitvaren tegen Peter de meeste, hoewel de anderen ook had geslapen; maar om hem te laten voelen door dit ook voor de *zaak* , die ik eerder al noemde. Vervolgens omdat de anderen ook hetzelfde gezegd (voor als Peter had gezegd (dit zijn de woorden), "*al moet ik met U sterven, ik zal u niet verloochenen, evenzo ook,*" het wordt toegevoegd, "*zeiden alle leerlingen*"); [Matthew 26:36](#) Hij spreekt zichzelf al, dat een veroordeling van hun zwakte. Want zij die vanuit de wens om met Hem te sterven, waren toen niet in staat zo goed als voor leed met Hem waakzaam , maar slaap overviel hen.

En Hij *bidt* met ernst, zodat het ding misschien niet lijken te handelen . En zweet stromen over hem voor dezelfde *zaak* opnieuw, zelfs dat de *kettters* dit niet zou kunnen zeggen, dat Hij handelt de lijdensweg . Daarom is er een zweet als druppels bloed, en een *engel* verscheen Hem, en duizend zeker versterken tekenen van *angst* , opdat niemand de woorden moeten bevestigen worden geveinsd.

Om deze reden was ook dit gebed . Door te zeggen dan, "als het mogelijk is, laat het aan mij voorbijgaan," Hij toonde Zijn menselijkheid; maar door te zeggen, "doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt," Hij toonde Zijn deugd en zelfbeheersing, leert ons ook als de natuur trekt ons terug, om te volgen God . Want omdat het was niet genoeg voor de dwazen om te laten zien Zijn gezicht alleen, hij gebruikt woorden ook. Nogmaals, woorden volstaan niet alleen, maar daden ook waren nodig; deze ook Hij sluit zich aan bij de woorden, dat zelfs zij die in een hoge mate omstreden kunnen geloven , dat Hij zowel mens geworden en stierf. Want als wij, zelfs wanneer deze dingen zijn zo, deze worden nog steeds door sommige veel meer ongelovig, als deze nog niet geweest. Zie door hoeveel dingen die Hij toont de realiteit van de incarnatie : door wat Hij spreekt, door wat Hij lijdt. Daarna Hij komt en zegt tegen Peter , want het is gezegd, "wat, en neemt de overhand gij niet een uur met Mij waken? " [Mark 14:37](#) Alle lagen te slapen, en hij opnieuw bukes Peter , zinspeelde op hem, in wat Hij sprak. En de woorden, "met mij," zijn niet in dienst zonder reden ; het is alsof hij had gezegd, kon je niet kijken één uur met mij, en zal je vast je leven voor mij? En wat volgt ook, suggereert deze self-hetzelfde. Voor "Watch," zegt hij, "en bid niet aan te gaan verleiding . "Zie hoe hij ze weer instrueert niet te zijn zelfvertrouwen , maar de verslagene van geest , en om nederig , en verwijzen allemaal naar God .

En op een gegeven moment richt hij zich aan Peter , op een ander om alle met elkaar gemeen. En om hem Hij zegt: "Simon, Simon , de satan heeft begeerd om te hebben, dat hij je te ziften als de tarwe; maar ik heb gebeden voor u; "en alle met elkaar gemeen, "Bid dat gij niet in verzoeking ; "elk opzicht plukken van hun eigen wil, en waardoor ze ernstige-minded . Dan, dat hij niet lijkt te zijn taal helemaal maken veroordelend , Hij zegt: "De geest inderdaad is gewillig, maar het vlees is zwak. "Want ook al zult gij verlangen naar de dood veracht, toch zul je

niet in staat zijn, totdat God zijn hand uitstrekken, voor het vleselijk verstand trekt naar beneden.

En opnieuw Hij **bad** op dezelfde manier, zeggende: "*Vader, als dit niet kunnen doorberekenen van mij behalve ik drink het, Uw wil geschiede,*" waaruit blijkt hier, dat Hij volledig geharmoniseerd, met **Gods wil** , en dat we altijd moeten volgen dit, en het zoeken na het.

"En Hij kwam en vond hen in slaap. " Want naast dat het was laat op de avond, werden hun ogen ook gebukt onder hun moedeloosheid. En de derde keer dat hij ging en sprak hetzelfde, waaruit blijkt, dat Hij de mens was geworden. Voor de tweede en derde keer in de **Schrift** bijzonder indicatief **waarheid** ; gelijk als Jozef zei ook tegen **Farao** , "*Heeft de droom verschijnen om u de tweede keer ? Voor **waarheid** was dit gedaan, en dat je zou er zeker van zijn dat dit zeker zal zijn. "* **Genesis 41:32** Daarom is hij ook een keer, en twee keer en drie keer sprak hetzelfde, in het belang van het bewijs van de **incarnatie** .

En waarom kwam hij de tweede keer ? Om ze te bestraffen, omdat zij zo werden verdronken in moedeloosheid, om geen gevoel, zelfs van Zijn aanwezigheid te hebben. Hij had echter niet bestraft ze, maar stond afgezien van hen een beetje, tonen hun onuitsprekelijke zwakheid, dat zelfs niet wanneer ze werden berispt, waren ze in staat te verduren. Maar dat doet hij niet wakker en bestraf ze weer, opdat Hij hen die reeds werden geslagen zou slaan, maar hij ging weg en **bad** , en als hij weer terug is gekomen, Hij zegt: "*Slaapt nu voort, en rust.* "En toch, dan was er moet wakker te zijn, maar om te laten zien dat ze niet zo veel als de aanblik van de gevaren zal dragen, maar zal de vlucht worden gejaagd en Hem te deserteren uit hun schrik, en dat Hij heeft geen behoefte aan hun hulp, en dat Hij moet met alle middelen worden overgeleverd, "*Slaapt nu,*" zegt hij, "*en rust; ziet,*

de ure is nabij gekomen, en de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen der zondaren. " Matthew 26:45

Hij laat opnieuw zien dat wat er gedaan wordt maakt deel uit van een goddelijke dispensatie.

2. Maar Hij doet dit niet alleen, maar ook, door te zeggen, *"in de handen van zondaars,"* Hij juicht hun gedachten , waaruit blijkt dat het effect van hun was **boosheid** , niet van zijn tot enige vergoeding.

"Sta op, laat ons gaan; ziet, hij is nabij, die heeft verraden me. " Matthew 26:46 Want door alle middelen Hij leerde hen, dat de kwestie was niet van de noodzaak , noch van zwakte, maar van een geheime bedeling. Want, zoals we zien, Hij tevoren gekend heeft dat Judas zou komen, en zo ver van het vliegen, Hij ging zelfs om hem te ontmoeten. In ieder geval, *"terwijl hij nog sprak, ziet, Judas , een van de twaalfen, kwam, en met hem een grote schare, met zwaarden en stokken, gezonden van de belangrijkste priesters en de oudsten van het volk. " Matthew 26:47* gepast zeker zijn de instrumenten van de **priesters** ! *"met zwaarden en stokken"* komen ze tegen Hem! En Judas , zo wordt gezegd, met hen, een van de twaalf. Opnieuw roept hij hem *"van de twaalf,"* en is niet beschaamd. En die Hem verried, had hun een teken gegeven, zeggende: *"Dien ik zal kussen , Dezelve is het, houdt hem vast . "* Oh! Wat verdorvenheid had de verrader **ziel** ontvangen. Want met wat voor soort ogen keek hij vervolgens naar zijn meester ? Met welke mond heeft hij **kussen** Hem? Oh! gevloekte doel; wat heeft hij te bedenken? Hoe durfde hij? Wat voor soort teken van verraad gaf hij? Dien ik zal **kussen** , zegt hij. Hij werd aangemoedigd door zijn Master zachtheid, die meer dan alle hem voldoende was om schaamte, en hem te beroven van alle excuus voor dat hij werd verraden een zo zachtmoedig.

Maar waarom zegt Hij dit? Want vaak wanneer gegrepen door hen had hij buiten gegaan door het midden, zonder

dat ze **weten** het. Toch is dan ook dit zou hebben gedaan, als het niet zijn eigen was geweest wil dat hij moet worden genomen. Het was op zijn minst met het oog op hun dit te leren, dat Hij hun ogen verblind, en zich afgevraagd, "*Wie zoekt u?*" **Johannes 18: 4** En zij **kenden** hem niet, ook al is met lantaarns en fakkels, en het hebben van Judas met hen. Daarna, zoals ze had gezegd, "*Jezus;*" Hij zegt: "*Ik ben Degene*" die je zoekt: en hier weer, "*Vriend, waarom ben je gekomen?*"

Want na Zijn eigen kracht heeft aangetoond, dan in een keer Hij gaf Zichzelf. Maar Johannes zegt, dat zelfs tot het moment dat hij bleef hem te berispen, zeggende: "*Judas, heb je verraden de Zoon des mensen met een kus?*" **Luke 22:48** Schaamt u zich niet eens van de vorm van het verraad? Zegt hij. Niettemin, dewijl dit niet eens hem gecontroleerd, Hij ingediend moet worden gekust, en gaf Zich gewillig; en zij sloegen hun handen aan Hem, en grepen Hem die nacht waarop zij aten het Pascha, in die mate hebben ze koken met woede, en waren gek. Zij zouden echter geen kracht hebben gehad, tenzij hij zelf leed het. Toch levert dit niet Judas uit ondraaglijke straf, maar zelfs meer buitengewoon veroordeelt hem, want dat, hoewel hij had ontvangen een dergelijk **bewijs** van Zijn macht, en lenity en zachtmoedigheid en vriendelijkheid, feller dan enig wild dier werd hij.

Weten dan deze dingen, laat ons uit te vluchten **hebzucht**. Voor dat, dat het was, die vervolgens dreef hem tot **waanzin**; dat oefeningen hen, die daardoor in de meest extreme wreedheid en onmenselijkheid worden genomen. Want, wanneer het hen maakt tot wanhoop van hun eigen **redding**, veel meer is het **veroorzaken** dat ze over het hoofd dat van de rest van **de mensheid**. En zo tiranniek is de passerende, zoals soms te prevaleren boven de scherpste **lust**. Daarom inderdaad Ik ben zeer beschaamd, die om hun geld te sparen, kan inderdaad hun hebben beteugeld onkuisheid, maar voor de **vrees** van Christus, ze

waren niet bereid om te leven kuis en met de zwaartekracht.

Daarom zeg ik: laten we ervan ontvluchten; want ik zal niet ophouden voor deze steeds zeggen. Want waarom, o mens, heb je goud te verzamelen? Waarom heb je je te maken bondage meer bitter? Waarom je kijken meer zwaar? Waarom je angst meer pijnlijk? Rekening voor uw eigen metalen begraven in de mijnen, die in de rechtbanken de koningen. Want als je al die hoop had, zou je het alleen houden, en zoudt niet gebruiken. Want als nu heb je niet de dingen die je bezit gebruikt, maar abstainest van hen alsof zij behoorden tot anderen, veel meer zou dit het geval zijn bij u, als u meer had. Want het is de weg van de **hebzuchtige** , hoe meer ze ophopen om hen heen, te meer te sparen van het. "*Maar ik weet ,*" zeg je, "*dat deze dingen zijn van mij.*" Het bezit is dan in veronderstelling, niet in plezier. Maar ik moet een object zijn van **angst** om **mensen** , zeg je. Neen, maar je zou door dit uitgegroeid tot een gemakkelijke prooi voor zowel rijk en arm , om **rovers** , en valse aanklagers, en bedienden, en in het algemeen al die geest om te plotten tegen je bent. Want als je verlangend naar een object zijn van zijn **angst** , afgesneden van de gelegenheden waardoor zij in staat zijn om te leggen greep van u en pijn die je, wie hun hart daarop in te stellen. Denk je niet hoort de **gelijkenis** die zegt, dat de arme en naakte man, nog geen honderd mensen bijeen zijn ooit in staat te strippen? Want hij heeft zijn armoede als zijn grootste bescherming, die zelfs de koning niet ooit zal kunnen bedwingen en nemen.

3. De **hebzuchtige** man inderdaad allemaal meedoen vervelend. En waarom zeg ik mannen , als motten en wormen **oorlog** tegen zo'n man? En waarom heb ik spreek van motten? De lengte van de tijd is genoeg alleen, zelfs als niemand hem verontrust, de grootste schade doen om zo'n **man** .

Wat is dan het plezier van **de rijkdom** ? Want ik zie haar ongemakken, maar doe gij het mij het plezier van het. En wat zijn de ongemakken? Zegt u: angsten, plots, vijandschap , **haat** , **angst** ; ooit dorstig en in pijn.

Want als iemand zou een jonkvrouw hij omarmen houdt , maar waren niet in staat om te voldoen aan zijn verlangen, ondergaat hij de grootste kwelling. Toch doet ook de rijke man. Want hij heeft veel, en is met haar, maar kan niet voldoen aan al zijn wil; maar hetzelfde resultaat vindt plaats als een wijs man noemt; "*De **lust** van de eunuch aan ontmaagden een **maagd** ; "en, "Als een eunuch te kiezen voor een **maagd** en zuchten; "* dus zijn alle rijken .

Waarom zou men spreken van de andere dingen? Hoe zo iemand ontstak al, aan zijn knechten, zijn arbeiders, zijn burens, aan hen die de publieke zaak te behandelen, aan hen die gewond zijn, aan hen die niet gewond, zijn vrouw het meest van al, en aan zijn kinderen meer dan elke. Want niet als mannen doet hij voedt hen op, maar jammerlijk dan bedienden en kocht slaven .

En talloze malen voor **woede** en ergernis, en belediging en spot tegen zichzelf, hij brengen, wordt beschreven als een gemeenschappelijke lachertje voor iedereen. Dus de ongemakken zijn deze, en misschien meer dan deze; voordat men nooit zou kunnen gaan door ze allemaal in discours, maar de ervaring in staat zal zijn om ze voor ons ligt.

Maar zeg mij het plezier van hier. "*Ik lijken te zijn rijke ,*" zegt hij, "*en ik ben befaamd om zijn rijk .*" En wat voor soort middelen ure op die manier worden bekend ? Het is een zeer grote naam voor **afgunst** . Ik zeg een naam, **rijkdom** is een naam alleen leegte van de werkelijkheid.

"*Toch is hij, die rijk is ,*" zegt hij, "*verwent en lekkernijen zich met dit begrip.*" Hij verheugt zich in die dingen waarover hij zou moeten treuren. "*Rouwen? Daarom?*"

“vraagt hij. Omdat dit maakt hem nutteloos voor alle doeleinden, en laf en verwijfd, zowel met betrekking tot verbanning en dood, want hij houdt deze dubbele, verlangen meer voor je geld dan voor het licht. Zo iemand niet eens [Hemel](#) lekkernijen, uitsluitend omdat zij geen goud; noch de zon, dewijl het brengt niet voort gouden balken.

Maar er zijn enkele, zegt hij, die wel genieten van wat ze bezitten, leven in luxe, in [gulzigheid](#) , in [dronkenschap](#) , de uitgaven rijkelijk. Je bent me te vertellen van [mensen](#) erger dan het eerste. Voor de laatste bovenal zijn de mannen , die geen plezier. Voor het eerst ten minste onthoudt zich van andere [kwalen](#) , gebonden te zijn aan een [liefde](#) ; maar de anderen zijn erger dan deze, behalve wat wij hebben gezegd, het binnenhalen van op zich een menigte van wrede meesters, en het doen van elke dag op de buik, om [lust](#) , tot [dronkenschap](#) , andere soorten onmatigheid, zoals zoveel wrede tirannen, het houden van hoeren, de voorbereiding van dure feesten , de aankoop van parasieten, vleiers, af te wijken na onnatuurlijke [lusten](#) , met betrekking tot hun lichaam en hun [ziel](#) in duizend ziekten daaruit springen.

Want het is ook niet op wat ze willen ze besteden hun producten , maar verpest het lichaam, en op verpest ook de [ziel](#) daarmee; en ze doen hetzelfde, alsof iemand, toen sieren zijn persoon , was om te denken dat hij zijn geld te besteden aan zijn eigen behoeften.

Zodat hij alleen geniet van plezier en is meester van zijn producten , die zijn gebruikt [rijkdom](#) voor een goed doel; maar deze zijn slaven en gevangenen, want zij verergeren zowel de [passies](#) van het lichaam en de ziekten van de [ziel](#) . Welke manier van plezier is dit, waar is belegering en [oorlog](#) , en een storm erger dan al de razende van de zee? Want als [rijkdom](#) vinden mannen dwazen, het maakt ze meer dom; als moedwillige, meer baldadig.

En wat is het nut van begrip, zult u zeggen, om de arme man? Zoals te verwachten je bent **onwetend** ; Want ook de blinde man **weet** wat is het voordeel van het licht. Luister naar Salomo , zeggende: "*Wat betreft het licht blinkt uit de duisternis, zo heeft de wijsheid uitblinken dwaasheid.* "

Prediker 02:13

Maar hoe zullen we instrueren hem dat is in de duisternis? Voor de **liefde voor geld** is de duisternis, waardoor niets dat moet worden weergegeven zoals het is, maar anders. Voor een groot deel als een in de duisternis, hoewel hij een gouden schip zou moeten zien, maar een edelsteen, hoewel paarse kleding, veronderstelt ze niets te zijn, want hij ziet niet hun schoonheid; zodat ook hij die in **gierigheid** , **weet** niet zoals hij zou de schoonheid van die dingen die waardig onze zorg zijn. Verspreiden dan toch voor de mist die ontstaat uit deze passie , en dan zie je de **aard** van de dingen.

Maar nergens zijn deze dingen zo duidelijk verschijnen als in armoede , nergens zijn die dingen zo weerlegd die lijken te zijn, en niet, zoals in zelfverloochening .

4. Maar oh! Dwaze mannen ; die niet eens vervloeken de **armen** , en zeggen dat beide huizen en wonen worden onteerd door armoede , het verwarren van alle dingen. Want wat is een schande voor een huis? Ik bid u. Het heeft geen bank van ivoor , noch zilveren vaten, maar alle aardewerk en hout. Neen, dit is de grootste **eer** en onderscheid op een huis. Voor zijn onverschillig over wereldse dingen, vaak gelegenheden al een man vrije tijd te besteden aan de zorg van zijn **ziel** .

Als dan zie je grote zorg over uiterlijke dingen, dan beschaamd zijn bij de grote onbetamelijkheid. Voor de huizen van hen die rijk bovenal willen seemliness. Want wanneer je zie tabellen bedekt met gordijnen, en banken ingelegd met zilver, net als in het theater, net zoals op het display van het podium, wat kan gelijk zijn aan deze

onbetamelijkheid zijn? Voor wat voor soort woning is het meest op het podium, en de dingen op het podium? De rijke man of van de arme man ? Is het niet heel duidelijk dat het de rijke man ? Dit is dan ook vol onbetamelijkheid. Wat voor soort woning is het meest op **Paul's** , of **van Abraham** ? Het is heel duidelijk dat het de arme man . Dit wordt daarom meest versierd, en om te worden goedgekeurd. En dat je kan leren dat dit is vooral een versiering huis, in te voeren in het huis van Zacheüs , en te leren, toen Christus op het punt stond van de daarin invoeren, hoe Zacheüs versierd het. Want hij liep niet aan zijn burens bedelen gordijnen en stoelen en stoelen gemaakt van ivoor , noch heeft hij voortbrengen van zijn kasten Laconian gordijnen; maar hij versierd met een sieren geschikt is voor **Christus** . Wat was dit? *"De helft van mijn goederen zal ik, geef"* zegt hij, *"aan de armen ; en wie ik heb **beroofd** , zal ik viervoudig herstellen.* "Op deze wijze laat ons ook sieren onze huizen, dat Christus in tot ons ook mogen varen. Dit zijn de fair gordijnen, die gedaan zijn in **de hemel** , zijn ze daar geweven. Waar deze zijn, is er ook de Koning van **de Hemel** . Maar als je het te versieren op een andere manier bent u uitnodigen van de **duivel** en zijn bedrijf.

Hij kwam ook in het huis van de **tollenaar** Matthew . Wat is dan heeft deze man ook doen? Hij versierd eerste zich door zijn bereidheid, en door zijn vertrek al, en na Christus .

Dus ook Cornelius versierd zijn huis met **gebeden** en **aalmoezen** ; waarom zelfs tot op deze dag het schijnt boven de zeer paleis. Voor de verachtelijke toestand van een huis is niet in vaten liggen in wanorde, noch in een slordig bed, noch in muren bedekt met rook, maar in de **boosheid** dergenen, die daarin wonen. En Christus toont, want in zo'n huis, als de bewoner zijn **deugdzaam** , Hij schaamt zich niet aan te gaan; maar in die andere, hoewel het een gouden dak, Hij zal nooit betreden. Dus dat terwijl deze is schitterender dan het paleis, het ontvangen van de

Heer van allen, die met zijn gouden dak en de kolommen is als vuil afvoeren en riolen, want zij de vaten van de bevat **duivel** .

Maar deze dingen die we hebben gesproken niet tot hen die zijn rijk voor een nuttig doel, maar van het grijpen, en de **hebzuchtige** . Want noch is er onder deze, ijver, noch de zorg over de dingen die nodig, maar over verwennerij van de buik, en **dronkenschap** , en andere soortgelijke onbetamelijkheid; maar met de anderen over zelfbeheersing. Daarom nergens deed Christus het aangaan van een prachtig huis, maar in die van de **tollenaar** en chieft **tollenaar** , en visser, het verlaten van de paleizen van de koningen, en die zijn bekleed met zachte klederen.

Als dan ook gij begeert tot Hem, dek uw huis uitnodigen met **aalmoezen** , met **gebeden** , smekingen, met **waken** . Dit zijn de decoraties van Christus de Koning, maar die van **de mammon** , de vijand van **Christus** . Laat niemand zich schamen dan van een **bescheiden** huis, als het deze meubelen; Laat geen rijke man **trots** zich op het hebben van een dure huis, maar laat hem liever zijn gezicht te verbergen, en zoeken naar die andere, verzaken dat, dat zowel hier als hij kan ontvangen Christus , en er genieten van de **eeuwige** tenten , door de **genade** en **liefde** in de richting van man van **onze Heer Jezus Christus** , aan wie zijn **de heerlijkheid** en de kracht wereld zonder einde.
Amen .